

PDR'de İlk Görüşme ve Müdahaleler

Tahir ÖZAKKAŞ, M.D., Ph.D.

Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları: 319
Seminer Serisi: 024

PDR’de İlk Görüşme ve Müdahaleler

Tahir ÖZAKKAŞ, M.D., Ph.D.

Yayın hakları Psikoterapi Enstitüsü’ne aittir.

ISBN 978-605-7926-84-5

Birinci Baskı: Aralık 2020

Editör: Tahir Özakkaş

Yayıma Hazırlayan: Psikoterapi Enstitüsü Yayın Ekibi

Dizgi ve Kapak Tasarım: Yasemin Gümüş

Baskı: ENT Matbaa Yayın Reklam San. ve Tic. Anonim Şirketi
Merkez Efendi Mh. Mevlana Cd. Tercüman Sit. A-8 Blok No:118 No:54 K:13
Zeytinburnu – İSTANBUL

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK ORG. VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ. GENEL MERKEZİ

Asmalı Mescit Mah. İstiklal Cad. Galatasaray Han, “*Terapi İş Merkezi
Beyoğlu*” Dış Kapı No: 120 D:42, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0212 243 2397

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK ORG. VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ. DARICA ŞUBESİ

Bayramoğlu Mah. Fatih Sultan Mehmet Cad. “*Terapi İş Merkezi Bayramoğlu*”
Dış Kapı No: 285 D:29, Darica / KOCAELİ

Tel: 0262 653 6699

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ LTD. ŞTİ. ANKARA ŞUBESİ

Aşağı Öveçler Mah. 1324 Cad. “*Terapi İş Merkezi Ankara*” No:57/1,
Çankaya / ANKARA Tel: 0312 473 53 76

www.psikoterapi.com - www.psikoterapi.org - www.hipnoz.com

SUNUŞ

Değerli Dostlar,

Psikoterapi Enstitüsü olarak, öncelikle ruh sağlığı profesyonellerinin ya da ruh sağlığı ile ilgilenen kişilerin ihtiyaç duyacağı teorik bilgileri ve pratik/uygulamaya yönelik deneyimleri paylaşan özgün ve çeviri yayınlar ile literatüre katkıda bulunmayı hedefliyoruz. Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları, Psikoterapi Enstitüsü'nün çalışmaları kapsamında gerçekleştirilen atölye çalışmaları, ulusal konferanslar, uluslararası konferanslar ve dünya literatüründen seçkileri içermektedir.

Bu kitap, çeşitli kurum ve kuruluşlarda halka yönelik olarak gerçekleştirmiş olduğum konferansların deşifrelerinin derlemesi olma özelliğiyle özgün bir yayının niteliği taşımaktadır. Bu kitapta PDR uygulamasında ergenlik, rehberlik eğitiminde iletişim teknikleri, ilk görüşmenin psikososyal model üzerine değerlendirilmesi, okul rehberlik servislerinde bütüncül danışmanlık hizmetleri, davranışın psikopatolojisi, ilk görüşme ve travma, ilk görüşme nasıl yapılmalıdır? bütüncül bir model konuları ele alınmaktadır.

Konuya ilgi duyan okuyucuların yanı sıra klinisyenler, psikoterapistler ve araştırmacılar için başvuru kitabı niteliği taşıyan bu yayını sizlerle buluşturmaktan kıvanç duyarız.

Uz. Dr. Tahir Özakkaş

06.12.2020

Bayramoğlu /Darıca/Kocaeli

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

PDR Uygulamasında Ergenlik 3

2. BÖLÜM

Rehberlik Eğitiminde İletişim Teknikleri 65

3. BÖLÜM

İlk Görüşmenin Psikososyal Model Üzerine
Değerlendirilmesi 113

4. BÖLÜM

Okul Rehberlik Servislerinde
Bütüncül Danışmanlık Hizmetleri 201

5. BÖLÜM

Davranışın Psikopatolojisi.....261

6. BÖLÜM

İlk Görüşme ve Travma 335

7. BÖLÜM

İlk Görüşme Nasıl Yapılmalıdır? Bütüncül Bir Model 387

Dizin 438

21.01.2011

M.E.B RAM Seyhan / ADANA

<https://www.youtube.com/watch?v=WeSR35n7xXM>

DVD Kodu: 2-1-18

PDR Uygulamasında Ergenlik

Tahir Özakkaş: Merhabalar arkadaşlar!

Hepiniz hoş geldiniz. Benim interaktif konuşmayı seven bir kişiliğim ve kimliğim vardır. Yanımda konu ile ilgili bol miktarda slayt ve dokümanım olmasına rağmen (derslerde de bu dokümanları koyduğumda herkes uyuduğundan) interaktif konuşmayı tercih edeceğim. Uyumamanız için şu an slayt kullanmayacağım. Bugün sizinle burada çok güzel bir sohbet edeceğimizi düşünüyorum.

Ergenlik, benim çok çok önem verdiğim bir konudur. Klinikte çalıştığım 25 yıllık sürede ergenliğin ne kadar önemli bir kavşak olduğunu anladım. Ergenlik döneminde ergenlerle yolu kesişen büyüklerin ergenlere yapacakları en ufak bir hareketin onların hayatında ne kadar önem arz ettiğini bizzat yaşayan ve bilen birisi olarak bulunduğunuz kavşaktaki konumunuzun farkına varmanızı sağlamaya çalışacağım. Bu ayrımda yapacağınız güzel şeylerin insanların hayatlarında nasıl etkiler bırakacağını ifade etmek istiyorum.

Ben ilkokulu nasıl bitirdiğimi hatırlamıyorum. Çok haylaz bir çocuktum. Kafamda 20-30 tane yara var, düşmediğim dam kalmamış, mahallede ilk uçurtmayı yapan benim. En iyi kavgayı ben yaptım, forvet oynadım, evdeki eskimiş iç çamaşırlarından 10 numara forması yaptım. Ortaokul 1.sınıfta 8 zayıfım vardı. 4'ünden ikmale kalır, diğer derslerden ise öğretmenler kurulu kararıyla geçerdim. Lise 1'e kadar işim gücüm oyun ve haylazlıktı. Ama çok coşkulu bir çocukluk hayatım oldu ve bundan da keyif aldım. İyi ki de oldu diyorum. Okula giderken bisiklet ile giderdim. O kadar heyecanla bisiklet kullanıyordum ki; ellerimi bırakıyorum, ayaklarımı sallıyorum, tek derdim bisiklet sürmek. Bir gün okula gittim, arkama baktım çantam yok. Babam bana deriden bir çanta almıştı. Eskiden maliyecilerin kullandığı çantalar gibiydi. Deri ve güzel bir çantaydı. Giderken o heyecanla düştüğünü anlamamışım. Öyle çok çanta kaybettim ki! Lise birinci sınıfa gelene dek her yıl ikmalle, kurulla geçiyordum. Öğretmenler karneme ÖKK (Öğretmenler kurulu kararıyla) ile geçti ibaresi yazıyordu.

Lise birinci sınıfta iken okulumuza bir öğretmen geldi. Genç bir öğretmendi. Ben de sınıfta arka sıraların hemen önünde, haylaz tiplerin oturduğu yerde oturuyordum. Şimdi sınıfınızdaki öğrencileri düşünerek kendi hayatımdan örnekler veriyorum. Elinde tespih, bakışları şimşek şimşek, genç bir öğretmendi. Öğretmen sınıfa ilk kez girdiğinde sınıfta çit yoktu. Görsel olarak kendisinde öğretmen tipi de yoktu. Geldi, benim oturduğum sıranın önümde durdu. Tespihini aldı, benim kafama 3 kez vurdu. Tak tak tak... “Sen çok zeki bir çocuğa benziyorsun” dedi. Bu kadar... Buna daha sonra “birincil aynalanma” diyeceğiz. Birisi beni fark etti, beni önemsendi ve bunu kafama tespihle vurarak söyledi. Aman Tanrım! Ben

zekiymişim. Etrafıma bakıyorum, o kişi benim. Öğretmen fizik, kimya, biyoloji derslerine giren fen bilgisi öğretmeniymiş. Bu hocaya ayıp olmasın diye ben bunun dersini dinleyeyim, haylazlık yapmayayım, ayıp olur dedim. Onun beni sevmesi karşılığında benim ona verdiğim cevap dersi dinlemek oldu. Dersi dinledim ve dinledikçe dersi anladığımı fark ettim. Allah Allah! Ders anlaşılabilir bir şeymiş. Hem de fizik, kimya, biyoloji denen dersler. Dörtten yukarı notum yoktu. Tüm notlarım 4-5 arasında gider gelirdi. Sınav olduktan sonra hoca benim adıma okudu ve “on” dedi. Sınıftaki arkadaşlarım birden “vayy” diye tepki verdi. Hiç olacak iş değil. Kimse değil de Tahir mi alacak diyerek reaksiyon gösterdiler. Tabii ki ben de şaşırardım. Yazdım bir şeyler ama kendimi değerlendirecek durumum da yok. Kimyadan sınav olduk, on aldım. Biyolojiden olduk, on aldım. On, on, on.... Gerçekten on alıyorum. Bir anda adım çalışkana çıktı. Arkadaşlarım “bu dersten de on al” konumuna getirdiklerinde diğer dersleri de dinlemek zorunda kaldım. Ve lise 1-2-3. sınıflarda çok başarılı bir öğrenci oldum.

Edebiyata çok meraklıyım. Sosyolojiye, psikolojiye meraklıyım. Bizim zamanımızda 18 tane tercih vardı. Şimdi kaç tane bilmiyorum. Gene aynı mı? O zaman sosyolojiye, siyasal bilgilere, siyasete, Türkiye’nin gündeminde olan alanlara ilgi çoktu. Sene 1974-1975 gibi. Ben de 1. tercih olarak siyasal bilimler fakültesini, ardından sosyoloji, psikoloji, edebiyat ve tarih bölümlerini belirledim. Ne kadar sosyal bilim var ise hepsine aşığım. Gece gündüz kitap okuyorum. Bu duruma hocalarımın da çok etkisi oldu. Ben bunları okuyorum ve birinci tercih olarak da siyasal bilgiler fakültesini yazıyorum.

Babam dedi ki; ‘oğlum gel, memlekete tıp fakültesi açılmış, burada tıp fakültesi oku’. Zaten memlekette anarşi almış

başını gitmiş. “Peki baba” dedim. Biliyorsunuz bizde büyük sözü dinlenir. Atanın, ananın sözünü dinlemezsen işin hayırlı gitmez. Ben de babamın dediklerine istinaden tıp fakültesini yazdım. Ama tıp fakültesiyle ilgili benim kafamda en küçük bir fikir yok. Meslek nasıl edinilir? Hangi mesleğe yönelmeliyim? Baban istedi mi olur... Eskiden sınav sonuçları posta ile gelirdi, haftalarca beklerdik. O zamanlar Kayseri’de ilk posta gara gelirdi. Bizim ev gara yakındı. Gardaki postacılara gidip ikide bir de sorardık “abi bizim posta geldi mi” diye.

Beklemekten artık gına gelmiş. Herkesin postası gelmiş, benim postam gelmemiş. Ben de dua ediyorum ki “Allahım rezil etme beni, 2 yıllık bir eğitimde olsa kazanayım”. Sonra posta gelmiş ama komşulara gitmiş. Kayseri Tıp Fakültesi’ni kazanmışım. Gayet yüksek de bir puan almışım. O zamanlar genel yetenek ve zekâyâ bakıyorlardı. Şimdiki gibi bilgi ağırlıklı değildi. Ben bilgi ile sınava tabi olsaydım doktor olamazdım. Bunu da ifade etmiş olayım. “Tıp fakültesi oku” dediler, kazandık. Kayseri’de tıp okuyacağız diye sevindik. Kâğıt üzerinde Kayseri diye açılan okul Ankara Hacettepe Üniversitesi ile beraber eğitim veren bir fakülte imiş. Ortada ne bina var, ne okul. Ben Ankara’ya gittim ve orada okula başladım. Ama benim günlüm hala birinci tercihim olan siyasette kaldı.

İnsanın kendini gerçekleştirme gibi bir potansiyeli var. Başkalarının verdiği veya yaşadığı hayatları yaşarsanız asla kendiniz olamazsınız. Bir kölelik hareketini ömür boyu sürdürürsünüz. Kafanıza koyduğunuz bir ideal varsa ölümüne savaşacaksınız. “Ben doktor olmak istemiyorum” dedim ama ailem istiyor. Ben siyasal bilgiler okumak istiyorum. Ne yapacağız? Sene 1978 ‘de İstanbul’da siyasal bilgiler fakültesi diye bir fakülte açıldı. 1 sene müracaat ettim, diplomamı kaybettim. On-

lar diploma verdiler dilekçem karşılığında. Okulumuzdan mezun olmuştur ama diplomasını kaybetmiştir şeklinde bir kâğıt verdiler. O zamanlar bilgisayar yok, teknoloji yok, okulların birbirleriyle bağlantısı yok.

Sınava girdim. İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni çok yüksek bir puanla kazandım. Kayıt yaptırdım. Hem Ankara Tıp, hem de İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne kayıt oldum. Yakalandığımda ikisinden de atılacağım. Atsınlar! Tekrar sınava girerim, tekrar kazanırım. Ben ikisini de beraber okudum, ikisini de bitirdim. Hatta siyasalda derecem de var. Böyle garip bir hayat hikâyesi benim hikâyem...

Bu anlattığım hikâyede, insanların ideallerinin peşine düşmesinin ne kadar önemli olduğunu gördük. Ben bir serseri, bir anarşist olabilirdim. Fakat bir hocanın vurduğu üç tespah darbesi benim hayatımı değiştirdi.

Mesleğim gereği bana inanılmaz ergenler geliyor. Uyuşturucu bağımlısından tutun da alkoliğine kadar ağır, sıkıntılı ergenlerle karşılaşıyorum. Bu çocuklar cinsel eyleme vuruyor, şiddet uyguluyor, hatta yol kesiyor. Onların içerisinde ben o küçük Tahir'i görüyorum. Her birinde görüyorum. Onlar bana küfrediyorlar, kızıyorlar, bağırıyorlar. Ama içlerindeki o imdat bekleyen ve kendini gerçekleştirmek için fırsat bekleyen kişiye hitap ettiğimde onlara inanılmaz güzellikler aşılayabiliyorum. Buna terapi deniliyor, kişilik ve kimlik deniliyor. İşte böyle bir hikâyeyi sizin öğrencilerinizden onlarcası, hatta yüzlercesi yaşıyor.

Lütfen konumunuzun kıymetini bilin! Orada gerçekten ufacık cümlelerle, onun içindeki güzellikleri açığa çıkaracak yaklaşımlarınızla inanılmaz şeyler yaratabilirsiniz. İşte bugün bunun formülleri, yolları konusunda size yardımcı olmaya çalışacağım.

Kimlik, Kişilik, Mizaç:

Kimlik, kişilik dediğimiz şey doğuştan gelen bir şey değildir arkadaşlar. Yapılan çalışmalara göre, özellikle 0-6 yaş gurubunda, bulunulan sosyo-kültürel ortamda şekillenen ve beliren bir şeydir.

Mizaç dediğimiz bir karakter yapımız vardır. Aktif olmamız, sakin olmamız, kaygılı olmamız... Tüm bunlar doğuştan getirdiğimiz özelliklerimizdir.

Çevreden Etkilendiğimiz Dönemler:

Ama insanlarla kurmuş olduğumuz ilişkiler çevreden aldığımız etkiye bağlıdır. Bu etki genel itibariyle 3 dönemde bizim hayatımızı belirler, formatımızı atar.

Birinci dönem (1 yaş dönemi): Çocuğun doğumundan, ilk adımlarını atıp yürüdüğü zamana kadar olan dönemdir.

İkinci dönem (3 yaş dönemi): Yani ikili ilişkilerin başladığı dönemdir.

Üçüncü dönem (4-5 yaş arası dönem) dir.

Sınıfta öğrenci var, edilgen ve beklenti içerisinde, etraftan herhangi birisi ona bir şey vermeyince hiçbir şey yapmıyor. Hep doyurulacak. Bir kalemi yok. O orada öyle bekliyor. Bu çocuklar anneleri tarafından çok sevilen, çok korunan, ihtiyaçları her an karşılanan, edilgen, bağımlı çocuklardır. Onunda, yirmisinde, otuzunda da bu böyle olacaktır. Hep aynı insan “ben bir bebeğim, etrafımdakiler benimle ilgilenir” düşüncesindedirler. Etrafınızda, arkadaşlarınızda, eşinizde bu insan tipini görebilirsiniz. Bu insanın ihtiyacını karşılamak zorundasınızdır. Çünkü annesi ihtiyaçlarını hep karşıladı ve o bir üst evreye geçemedi. Bağımlı ve edilgendir.

Bu aşama tamamlanırsa, sistem ikinci aşama dediğimiz 3 yaş dönemine, yani “ikili ilişki dönemi”ne dönüşür. Bu sistem öteki ve kendisi ile kurulan bir ilişki sistemidir. Bu dönemde öteki ile nasıl bir ilişki kuracaksınız? Ne yapacaksınız?

Gönüllü Katılımcılar Üzerinden Uygulama:

3 gönüllü arkadaş rica edebilir miyim? 2 bayan 1 bay arkadaş gelebilir mi? Vallahi bir şey yapmayacağım. Okey oynayacağız (Gülüşmeler).

Arkadaşlar, bu dört kişinin arasında inanılmaz şeyler oluyor. Bayan arkadaş gelirken bana selam verdi. Ve ben bu selamı duymazlıktan geldim. Farkında mısınız? O kendini çok kötü hissetti. Şimdi bana yaklaşmaya başladı. Bu yaklaşma nereye kadar? 45 cm yaklaştı. Ben ona dönmedim. Daha sonra gelen arkadaş onun yanına durdu. Benim soluma gelmedi. Ardından diğer bay arkadaşımız geldi. Ben ona cevap veremeyince “diğerlerinin yanına mı geçmeliyim” dedi. Vallahi ben sadece baktım, bir şey yapmadım.

İşte siz hiçbir şey yapmamış olsanız da bebeklikten itibaren kurulan ilişkiler burada canlanır. Tıklım tıklım her anları konuşuruz. Hepinizi konuşuruz. Önde oturanlar başkadır, ortada oturanlar başkadır, en arkada oturanlar başkadır. İstedığınız kadar saklayın kendinizi. Vücudunuz konuşur, hareketleriniz konuşur, yaklaşımlarınız konuşur. Birisinin yüzüne baktığınızdaki ifade konuşur.

4 kişi neden temsil olarak çıktı da diğerleri çıkmadı? Demek ki korkuları var, ürkekler, onun için çıkamadılar. Burada yalpalanacaklar, suçlanacaklar, aşağılanacaklar. Çünkü hep öyle olmuş. Hiç ödüllendirilmemiş, takdir edilmemiş. Millet olarak

özgüvenimiz kırık arkadaşlar. İster psikolog, ister psikiyatrist, isterseniz rehber öğretmen olun değişmez. Çok basit bir şekilde buraya çıkacağız, nesne ilişkilerine bakacağız.

Tahir Özakkaş: (Sahneye alınan kişileri işaret ederek) Bu insanlara bakın! Aralarındaki mesafelere bakın! (Gülüşmeler)

Tahir Özakkaş: (Birinci arkadaşın yanına yaklaşarak) Nasılsın?

Katılımcı: Teşekkürler, iyiyim.

Tahir Özakkaş: (İkinci katılımcıya yaklaşarak) Nasılsınız? (İkinci katılımcıya daha da yaklaşır, katılımcı geri çekilir.)

Tahir Özakkaş: Neden inatlaşıyorsunuz?

Katılımcı: Genetik.

Tahir Özakkaş: Anneden mi, babadan mı bu inat?

Katılımcı: Babamdan.

Tahir Özakkaş: Arkadaşlar, insanların etraflarıyla bir aurası, bir mesafesi olur. Herkesin bu aurası çeşit çeşittir. Kişilik örgütlenmelerinde bu auranın uzaklığı belirgindir. Erkek arkadaşımıza yaklaştım, cinsel farklılığımız olmadığından yanımda rahat durdu. Bayan arkadaşımıza yaklaştım, kaçmaya başladı. Hepiniz gördünüz. Burada daha da çekilecek ama bir test yapıldığını fark ediyor ve gitmiyor. Ne oldu? Bu reaksiyonel bir harekettir.

Reaksiyonel hareket; öbürüne göre şekil almak demektir. İçinizden “geri çekil” geliyor, çekilemiyoruz. Bunu diyemiyoruz. Boğuluyor, ben hissediyorum.

Mesela deneyelim:

Tahir Özakkaş: (Katılımcının elini sıkarak) Nasılsınız?

Katılımcı: İyiyim, siz?

Tahir Özakkaş: Memleket neresi? (Katılımcının eli sıkılıp, sallanıyor.)

Katılımcı: Konya.

Tahir Özakkaş: Konya'nın neresi?

Tahir Özakkaş: Bu eldeki edebiyatı görseniz, destanlar yazıyor. Buradaki hisleri size anlatsam 1,5 saat yetmez. Biz buna annenin çocuğunu boğması diyoruz. (Katılımcının eli hala sıkılıyor).

İki tane sevgili düşünün. Sevgilinin biri diğerine “Hayatım sana aşığım ben, sensiz hayat geçmez” diyerek 24 saat öbürünün başına tebelleş oluyor. “Yahu sevgi anladık da, bu kadar da olmaz. Tuvalete gittiğime varana kadar beni soruyorsun”. Şimdi bu kızımıza da böyle davrandığımızdan “şu adam bıraksa da gitsem, lanet olsun” diyor. Hissediyor musunuz boğulmayı? Şimdi ne oldu?

Sadece el sıkıyorum, gönlünü alıyorum. Ama belirli sürenin dışında el sıkmaya devam ederseniz, bu ona cehennem azabı olur. Mesela bebekleri kucağımıza alırız. Çok sevinirler. Ama 10 saniye fazla ilgi sonrasında sizi iterler. İnsan ilişkilerinde matematik olarak, öbürüyle yaklaşacağınız süre de mesafe de bellidir. El sıkma süresi de, konuşma süresi de bellidir.

Tahir Özakkaş: “Mentalizasyon” diye bir kavram duyduunuz mu? Kaç kişi duydu parmak kaldırabilir mi?

(Katılımcılarda el kalkmaz.)

Tahir Özakkaş: Üzülüyorum, üzülüyorum arkadaşlar. Buradakilerin hepsi rehber öğretmen değil mi?

Aranızda farklı mesleklerden olan var mı? Psikolojik danışmanlar el kaldırsın. Sosyolojiden geçenler, felsefeden geçenler, milli eğitimin özel eğitiminden geçenler...

Mentalizasyon:

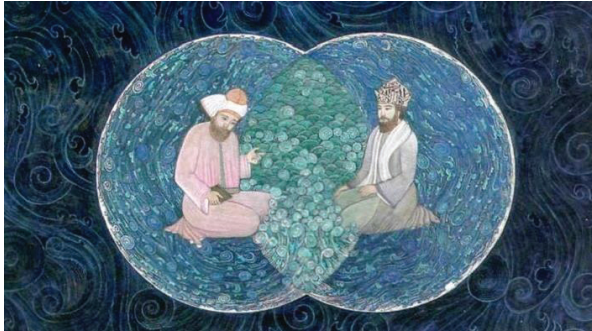
Bundan sonra her yerde bu kelimeyi çok duyacaksınız. Dünya çok duyacak. Çünkü yapılan çalışmalar mentalizasyon kelimesine kilitlendi. İngiliz bilim adamı Peter Fonagy; insan insana etkileşimlerde, rehberlik yaklaşımlarının ve psikoterapotik yaklaşımların özünde mentalizasyonun yattığını savunur. Hangi teröpatik tekniği seçerseniz seçin, mentalizasyon kapasitelelerini artırmadığınızda yararlı olmayacağınızın farkına varırsınız.

4 çeşit mentalizasyon vardır:

1. Ben şu anda konuşuyor ve konuştuğumun üzerine düşünebiliyorsam bu; birincil mentalizasyon demektir. Düşündüğünüzün üzerine düşünebilme kapasiteniz yoksa, sadece konuşuyor ve konuşmanızın üzerinde düşünemiyor, idrak edemiyor, üstten kendinize bakamıyorsanız birincil seviyedesiniz. Olgun insan seviyesine çıkamadınız.
2. Arkadaşlar buraya çıkarak bir takım duygular hissetti. Cesaret gösterdi, bu kadar kalabalığın önüne çıktı, hayranlık uyandırdılar. Bakın ben bile terledim. İkinci mentalizasyon; kendi duygularınızın üzerine düşünebilme kapasitesidir. Öfke, kızgınlık, sevinç, kırgınlık, mutluluk, huzur gibi ne varsa “şu anda bana ne oluyor” diyerek frene basıp düşünebilme kapasitesidir. Eğer bu kapasite sizde var ise gerçekten insanlık seviyesine ulaştınız.

3. “Şu anda bana söylenen cümleleri hangi nedensellikle söylemiş olabilir” diye onun zihninin perspektifinden düşünebilirseniz, en önemli mentalizasyondasınızdır. “O neden bana bu cümleleri kurdu? Onun bağlamında, onun perspektifinde bu cümleler ne anlama geliyor?” Bunu düşünebilirseniz, muhteşemsiniz.
4. En önemli mentalizasyondur. Gizli olarak, sezgisel olarak öbürünün şu anda ne hissettiğini hissetme kapasitesidir. Empatiden daha geniş bir kavramdır.

Empati; şu anda öbürünün ne hissettiğini hissedebilme kapasitesidir. Bazı insanlar başarılı ve beceriklidirler. Nedeni nedir biliyor musunuz? Empati yeteneklerinin ve 4.mentalizasyon kapasitelerinin yüksek olmasından. Buna “sezgisel ve örgüt mentalizasyonu” da denir. Bu durumda konuşulmaz, hissedilir. Bu arkadaşların bakışlarından çok şey hissediyorum. Onlar da benim bakışlarımdan çok şey hissediyor. Örgüt mentalizasyonu dediğimiz sezgisel iletişim yolu; iki insanın birbirini gerçekten anlayabilme yoludur.

Şems ve Mevlana

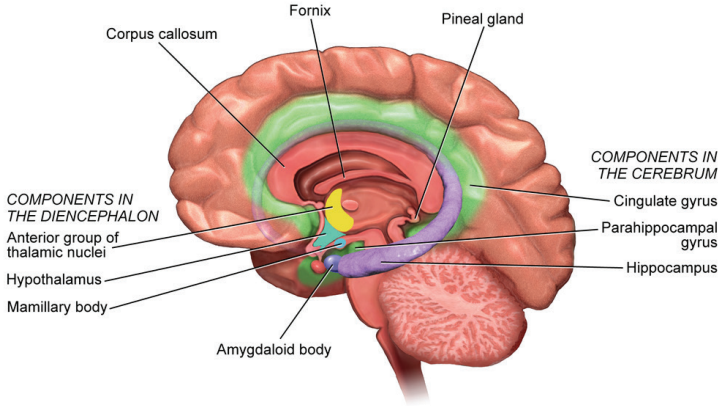
Şems ve Mevlana'nın hikâyesini dinlediniz mi? Karşılıklı oturup bakıştırlarmış. Siz zannediyorsunuz ki bakışıyorlar.

Peter Fonagy

Bugün Fonagy'nin yaptığı nöro-biyolojik çalışmalarda, anne ile çocuğun yüz yüze geldiklerinde amigdal çekirdeklerde duygusal iletişim olduğunu tespit etmiştir. Yüz yüze geldiğinde, çocuğunu hissedemeyen annenin bebeğinin zihninin gelişmediğini ortaya koydular.

The Limbic System

Bir anne çocuğunu 24 ay boyunca çocuğunu sahipleniyor. Yüzüne öyle bir bakıyor, ona öyle ninniler söylüyor, öyle bir iletişim yolu kuruyor ki, Orta Asya'dan, nineden, babaanneden gelen tüm repertuar ilmek ilmek bebeğin yüreğine akıyor. Daha sonra ona bir başkası gözüyle baktığında “evet, bu adam benim içimi okuyor” dediğinizde, babaannenizin babaannesinden gelen mirası kullanıyorsunuz.

Ama anne alkolikse, depresyondaysa, şizofrense veya anne ölmüş ise bu mirası o çocuğa kim aktaracak? Kim verecek? Kim sevgi ile yoğuracak?

Örtük Mentalizasyon:

Örtük mentalizasyon; anne ile bebek arasında ilk 2 yılda ortaya çıkan bir mentalizasyondur. Çocuk anneyi hisseder, anne çocuğu hisseder.

Katılımcılarımızı yormayalım, yerlerine alalım.

“Bion” diye bir analistin “kapsayan ve kapsanan” diye iki kelimesi var. Lafı ergenliğe getireceğim.

Bebek 0-3 yaş arasında; coşkularla, öfkelerle, korkularla ve enerjile doludur. Bu duygular beynini öyle sarar, öyle sarar ki bebek bunu kontrol edemez. Bebeğin kontrol edemediği bu duyguları onun adına kontrol edecek birisi vardır. Kim? Anne. Anne çocuğun kontrol edemediği malzemeyi öyle işler ki “şimdi geçecek yavrum, az kaldı, maman hazır, şimdi seni uyutacağım” diyerek öteler. Çocuğun kontrol edemediği duyguları muhteşem bir şekilde devir daim ettirir. O kadar ustaca ve güzel kapsar ki, çocuk bir müddet sonra annenin yaptığı her şeyi kendi başına yapar hale gelir. İçimizdeki kırgınlıklar ve